

[Grønning.]

malingsprocenterne for dansk Brødkorn skal stilles i Forhold til Prisudviklingen paa Hjemmemarkedet, idet man kan befrygte, at Formaalet, en større Anvendelse af dansk Brødkorn, kan tilsidesættes til Fordel for Opretholdelse af Priser, som næppe dækker Produktionsomkostningerne. Naar vi ikke har stillet Ændringsforslag til § 1, 2det Stykke, beror det paa, at den højtærede Minister har udtalt, at han ikke med § 1, 2det Stykke, tilsigtede at ændre den hidtidige Mening med de i Kornloven fastsatte Priser, hvorefter disse Priser er Minimalpriser. Jeg beder den højtærede Minister bekræfte dette her ved anden Behandling.

Der er saa meget mere Grund til fra vor Side at understrege dette Synspunkt, som alle ved, at Kornlovens Priser ikke blot efter vor Opfattelse, men ogsaa i Henhold til Ministerens Udtalelse ved Fremsættelsen i Fjor, er meget lave. Det hed dengang, at de blev fastlagt i Underkanten af Produktionsomkostningerne, og hvis der skulde være Tale om en væsentlig Forhøjelse, maatte der samtidig blive Tale om Maksimalpriser, udtalte Ministeren. Da det ligeledes er velkendt, at Omkostningerne siden da er steget kendeligt, vil det i Virkeligheden sige, at den nuværende Kornlovs Priser ligger under Produktionsomkostningerne. Det er derfor af Vigtighed for os at faa Ministerens Udtalelse for, at det ikke er Hensigten at fastlægge Priserne paa et Niveau, som udelukker, at Dyrkningsomkostningerne kan dækkes.

Af de Ændringer, der er fremsat af Det frie Folkeparti, til det af Det konservative Folkeparti forelagte Lovforslag, siger § 1. fuldstændig det samme, som staar i vort Forslag, hvilket i og for sig ikke kan tilskynde os til at gaa hverken imod eller med. Det naturlige vil være, at vi henviser Folk, der ønsker den Politik gennemført, som er udtrykt heri, til at stemme for vort Forslag.

I § 2 hedder det:

„For saa vidt Hjemmemarkedets Kornpriser ikke staar paa Højde med de i Stk. 1 nævnte Priser, maa Import af Foderkorn ikke finde Sted. Import af Majs kan dog tillades mod tilsvarende Eksport af Byg og saaledes, at den ved Importen af Majs opkrævede Afgift udbetales Eksportørerne af Byg.“

Da vi nu ved, at der ved Landbrugsministeriets Foranstaltning er udstedt Forbud mod Indførsel af Majs, maa denne Paragrafs Vedtagelse naturligt medføre, at dette Forbud bliver ophævet. Da vi ikke ønsker,

at dette skal ske, kan vi ikke stemme for Forslaget.

§ 3, der vedrører Fordelingen af Kornpuljen og kræver, at der skal tilskydes et Beløb af Statskassen, maa vi under de nuværende Forhold gaa stærkt imod. Der er jo i Virkeligheden ingen Begrundelse for at uddele af Kornkassen, naar Kornet er nede i de nuværende Priser. Kornpuljens Formaal var jo, dog under høje Priser at give en Del Erstatning til de Mennesker, der har lidt under de høje Kornpriser, men naar Kornpriserne er nede paa det Niveau, vi har nu, er der ingen Begrundelse for, at Statskassen skulde engageres hermed.

Af disse Grunde maa vi anbefale, at der til dette Ændringsforslag siges: Stemmer ikke.

Jeg beklager i øvrigt, at vort Forslag om Ændringer i Kornloven ikke i Udvalget har fundet Støtte fra Regeringspartierne Side. Jeg beklager det saa meget mere, som det seneste Prisfald har bragt den Pris, som Producenterne af dansk Byg og Havre kan opnaa, saa langt ned, at Landmænd, som er henvist til at omsætte større Dele af deres Avl ved direkte Salg, vil faa et stærkt økonomisk Stød, som omgaaende vil forplante sig til vide Kredse i vort Samfund. Disse økonomiske Rystelser, som er en Hindring for en rolig økonomisk Udvikling, maa det være Regeringens og Rigsdagens Opgave i videst mulig Grad at begrænse, for saa vidt det er muligt. I dette Tilfælde var det muligt i betydelig Grad at afbøde dette Slag, som med de faldende Kornpriser fortrinvis rammer Landbrugets Arbejdsgivere.

Men Stødet gaar videre i hele det økonomiske Maskineri, og de øvrige Erhverv saavel som Arbejderne vil uundgaeligt blive berørt deraf. Hvis det gjaldt om med alle Midler at begrænse Arbejdsmulighederne i vort Samfund, vilde Regeringspartierne Kornpolitik være rigtig, men da alle vore Bestræbelser netop drejer sig om at forøge Arbejdsmulighederne, er det den konservative Kornlovs politik, der er den rigtige. De Arbejdsmuligheder, der skal tilgaa Byerhvervene fra Landbruget, begynder først at flyde rigtigt, naar der er tilvejebragt Balance i den enkelte Bedrift; de flyder des stærkere, i samme Grad der af Driften fremgaar et Overskud, og de formindskes tilsvarende, naar Balancen ændres til et Underskud, som det i Regelen har været Tilfældet under det nuværende Styre. I Øjeblikket staar vi i en Situation, hvor der skal ca. $\frac{3}{4}$ Tønde Byg til at dække en almindelig Dagløn, og af Havre medgaar